

Quan la música no és cosa de músics

Per Guillem Roma

Moltes vegades els músics vivim en un univers endogàmic, amb els nostres discos i concerts, els *likes* de l'últim vídeo que hem penjat o donant-nos premis entre nosaltres. Vivim en un món de velocitats perilloses dominades per les dinàmiques del mercat, les novetats, les entrades que s'han venut o quan trauràs el pròxim disc? i així el món de la indústria musical, des dels músics professionals fins als mitjans de comunicació, han quedat desconnectats d'espais de la nostra societat on la música és més necessària i viva que mai.

Aquest any he tingut l'oportunitat de treballar en un projecte de l'entitat ARTransforma, liderada per la música Queralt Prats, que a través de l'art genera espais, creacions i projectes amb diversitat de persones i col·lectius (persones amb diversitat funcional, gent gran o dones i infants en situació de risc, entre d'altres). Així, entremig de les preparacions de la gira, dels concerts i dels videoclips, et penges la guitarra a l'esquena i vas a fer música amb persones amb discapacitat auditiva, amb ceguesa o amb la síndrome de Down. Persones amb qualsevol tipus de diversitat funcional, de fet no té cap importància saber-ne el nom o etiqueta, tots som diferents i sumem!

Guitarra en mà, fent música, t'adones que la creativitat és desbordant, que l'emoció és permanent, que els temps es dilaten per omplir-se de bellesa, que la inspiració i l'aprenentatge creixen i que la música flueix i transcendeix la mateixa música per ser alguna cosa més, moltes coses més.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=zuAjqZzs2do>

Per sort cada cop hi ha més persones i entitats com ARTransforma que treballen amb la música a les escoles, als hospitals, a les presons o als centres ocupacionals. Hi ha una feina constant de persones com la Queralt que lluiten per conscienciar, sensibilitzar i visibilitzar. Que lluiten perquè, per exemple, a les escoles de música hi hagi espai per a persones amb diversitat funcional i perquè totes les persones (amb i sense discapacitat) tinguin espais als escenaris, a la cultura. Però, tot i que la música és la matèria primera de tot això, poques vegades hi veiem els nostres artistes preferits, o els músics que escoltem per Spotify o que sonen per la ràdio.

En els últims temps, especialment en el terreny polític, veiem que el món artístic aprèn a connectar-se amb altres àmbits de la societat amb la implicació de diferents artistes en diferents causes. Però la sensació és que al panorama musical li falta construir molts ponts per posar la música en el lloc social que li pertoca. Sortir de l'escenari per estar en contacte amb altres realitats i veure que la música és música la faci qui la faci i que precisament recordar això pot ser molt estimulant i enriquidor, no només en el pla social o laboral, sinó també en el pla personal o fins i tot artístic.

Malauradament, ara per ara no ho sentireu a la ràdio, ni al programa cultural de la televisió, tampoc apareixerà a la premsa musical, però mentre el festival Sónar ressonava al recinte firal de Montjuïc, a pocs metres de distància, al Mercat de les Flors, amb totes les entrades venudes, tenien lloc les posades a escena finals dels projectes en els quals havíem treballat durant mesos ("Orquestra Integrada" i "Compartides, el valor social de les arts"), amb música i dansa originals dels projectes, amb 132 participants amb i sense discapacitat de nou entitats diferents (tres de culturals, tres de socials, tres d'educatives) o inscrits de manera individual i artistes de primer nivell com l'actor Lluís Homar.

A aquesta societat moderna, amb tots els seus filtres d'Instagram incorporats, li agrada ensenyar el que mola i que es veu *trendy* perquè tothom li posi *like*. Tendeix a amagar algunes realitats

que tenim just al costat i si les mostra ho fa per caritat i per quedar bé. La música pot i ha de curar aquestes tendències. Ens pot obrir la porta fàcilment amb això amagat per descobrir coses meravelloses, per tu, pels altres, per la música i pel món en el qual vivim. Així que no ens desconnectem d'un món que necessita música a cadascun dels seus racons.

Els músics no hem d'oblidar que treballem amb una matèria primera que cura, ensenya, desperta, emociona, acompanya. Hem de recordar a cada moment que la música no és només cosa de músics.

* Us convido a endinsar-vos en el món de les arts accessibles, a la música per a tothom i a conèixer la feina d'Artransforma.